

[KRETNY *ai*

N sg kr(e)tny (*Cn* e *pochlone*).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde także XVII w. (z Cn).

Przymiotnik od „kreta” ‘kreda’; tu zawierający dużo kredy, wapna; cretifodinus, cretosus Cn: Wízakoż ktoby chciał poznać/ iefli tám [na polu] mało wody álbo wiele/ trzebá ípofoob ziemie obaczyć: ábowiem kretna álbo wapienna ziemiá mało wody itez nielmáczney w łobie miewa. Cresc 1571 27 (Linde).

Cf KRECIANY, **KRECIASTY**, **KRECISTY**, 2. KRETOWY

AKtt